

Κράτησε πρὶν ἀπ' ὅλα τὴ μνήμη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εἰρήνη τῆς καρδιάς (Ἅγιος Σωφρόνιος Σαχάρωφ)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἄγ. Σωφρόνιος Ἀγιορείτης-Ἔσσεξ \(Σαχάρωφ\)](#)

Τὸ τελευταῖο εἶναι ιδιαίτερα σημαντικό γιὰ σένα, ἐφόσον δὲν τὸ κατέχεις ἰσχυρά. Πρόσεχε, μὴ δαπανᾷς χωρὶς ὄφελος τὶς λίγες σωματικὲς σου δυνάμεις.

Γιὰ νὰ βρεῖς τὸν σωστὸ δρόμο, εἶναι καλύτερο ἀπ' ὅλα νὰ τὸ ζητήσεις ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεὸ στὴν προσευχή:

«Κύριε, Σὺ ὁ ἴδιος δίδαξέ με τὰ πάντα. Δῶσε μου τὴ χαρὰ τῆς γνώσεως τοῦ θελήματός Σου καὶ τῶν ὁδῶν Σου. Δίδαξέ με νὰ Σὲ ἀγαπῶ ἀληθινὰ μὲ ὅλο μου τὸ εἶναι, ὅπως μᾶς παρήγγειλες.

Οἰκοδόμησε τὴ ζωή μου ἔτσι, ὅπως Ἐσὺ ὁ ἴδιος τὴν συνέλαβες στὴν προαιώνια βουλή Σου. Ναί, ἀκόμη καὶ γιὰ μένα, γιατί Ἐσὺ κανέναν δὲν ξέχασες καὶ κανέναν δὲν ἔπλασες γιὰ ἀπώλεια. Ἐγὼ μὲ ἀφροσύνη ἐκδαπάνησα τὶς δυνάμεις πού μοῦ ἔδωσες, ἀλλὰ τώρα, στὸ τέλος τῆς ζωῆς μου, διόρθωσέ τα ὅλα Ἐσὺ ὁ ἴδιος, καὶ ὁ ἴδιος δίδαξέ με τὰ πάντα. Ἀλλὰ ἔτσι, ὥστε πραγματικὰ τὸ θέλημά Σου νὰ πραγματοποιηθεῖ στὴ ζωή μου, εἴτε ἐγὼ τὸ καταλαβαίνω εἴτε δὲν τὸ καταλαβαίνω μέχρι καιροῦ. Μὴν ἐπιτρέπεις νὰ πορευθῶ σὲ ξένους δρόμους, πού ὀδηγοῦν στὸ σκοτάδι. Ἀλλὰ πρὶν παραδοθῶ στὸν ὕπνο τοῦ θανάτου, δῶσε σὲ μένα τὴν ἀνάξια νὰ δῶ τὸ Φῶς Σου, ὃ Φῶς τοῦ κόσμου».

Κι ἔτσι, μὲ δικά σου λόγια, νὰ προσεύχεσαι γιὰ ὅλα μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Θὰ περάσει κάποιος χρόνος καὶ ἡ δύναμη τῶν λόγων αὐτῶν θὰ εἰσχωρήσει στὸ ἐσωτερικὸ της

ὕπάρξεώς σου, καὶ τότε θὰ ρεύσει αὐτομάτως ζωὴ, ὅπως ἀκριβῶς θέλει ὁ Κύριος. Κρίνοντας, ὅμως, ἐξωτερικὰ δὲν μποροῦμε νὰ ἀποφασίσουμε τίποτε.

Ἀλήθεια, ὅλο τὸ νόημα τῆς ζωῆς βρίσκεται στὸ νὰ ζεῖ ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά μας μὲ τὸν Θεό· νὰ γίνει ὁ Θεὸς ἡ ζωὴ μας. Αὐτὸ καὶ μόνο ὁ ἴδιος ζητά. Γι' αὐτὸ καὶ δημιουργηθήκαμε, γιὰ νὰ ζήσουμε τὴ ζωὴ Του, καὶ μάλιστα σὲ ὅλη τὴν ἀπειρότητά της. Ὁ λόγος αὐτὸς μπορεῖ νὰ μᾶς τρομάζει ὅταν βλέπουμε τὴν τωρινὴ οἰκτρὴ κατάστασή μας, ἀλλὰ ἔτσι εἶναι καὶ δὲν πρέπει νὰ χάσουμε τὴν πίστη αὐτή. Ἐνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους κινδύνους εἶναι νὰ ὑποβιβάσουμε καὶ νὰ μειώσουμε τὴν ἰδέα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Τὸ κάθε πάθημά μας, ἀκόμη καὶ τὸ ἄδικο, τὸ γνωρίζει ὁ Θεός. Γνωρίζει καὶ συμπάσχει μαζί μας. Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ δημιουργήσουμε “προσωπικές” σχέσεις μαζί Του, σχεδὸν “ἀνθρώπινες”. Ἐλπίζω ὅτι μὲ ἀντιλαμβάνεσαι. Καταλαβαίνεις ὅτι μὲ τὸν ὄρο αὐτὸ ἐννοῶ τὸν ἐσωτερικό, ἐνδόμυχο σύνδεσμο μὲ τὸν Θεό.

Γιατί ὁ ὅλος ἄνθρωπος κλήθηκε γιὰ τὴ ζωὴ ἐν Αὐτῷ, δηλαδή ὄχι μόνο ἡ ἀνώτερη ἰκανότητά του γιὰ θεωρία, τὸ “πνεῦμα”, ἀλλὰ καὶ τὰ αἰσθήματα, ἡ ψυχὴ, ἀκόμη καὶ τὸ σῶμα. Νὰ ἀκόμη μία προσευχή:

«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Μονογενὲς Υἱὲ τοῦ Ἀνάρχου Σου Πατρός, διάνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἐσκοτισμένης ψυχῆς μου, γιὰ νὰ δῶ συνετὰ Ἐσένα, τὸν Δημιουργὸ καὶ Θεό μου.

»Σὲ παρακαλῶ: Μὴ μὲ ἀπορρίψεις ἀπὸ τὸ Πρόσωπό Σου, ἀλλὰ, παραβλέποντας ὅλη τὴν ἀθλιότητά μου, ὅλην τὴν ταπεινότητά μου, φανέρωσέ μου τὸ Φῶς Σου, ὃ Φῶς τοῦ κόσμου, καὶ δός μου νὰ γνωρίσω τὴν ἀγάπη Σου πρὸς τὸν ἄνθρωπο.

»ὦ, γλυκύτατε Χριστέ, πὸν ἐξαπέστειλες ἀπὸ τὸν Πατέρα στοὺς ἀγίους μαθητὲς καὶ Ἀποστόλους Σου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, αὐτό, Ἀγαθέ, κατάπεμψε καὶ σέ μᾶς τοὺς ἀναξίους καὶ ἔτσι δίδαξέ μας τὴ γνώση Σου καὶ φανέρωσέ μας τὴς ὁδοὺς τῆς σωτηρίας Σου.

»Λάμψε σὲ μένα, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, τὸ Φῶς Σου τὸ ἀληθινό, γιὰ νὰ δῶ καὶ ἐγὼ στὸ Φῶς Σου τὴ Δόξα Σου ὡς Μονογενοῦς παρὰ Πατρός, καὶ νὰ μορφωθεῖ μέσα μου ἡ Εἰκόνα Σου ἡ ἀκατάληπτη, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία δημιούργησες κατ' ἀρχᾶς τὸν ἄνθρωπο.

»ὦ, ὁ Θεός, ὁ Σωτήρας μου, τὸ Φῶς τοῦ νοῦ μου καὶ τὸ κραταίωμα τῆς ψυχῆς μου, ἃς σκηνώσει σὲ μένα ἢ ἀγαθό-τητά Σου, γιὰ νὰ παραμένω καὶ ἐγὼ ἀδιάλειπτα σὲ Σένα, φέροντας παντοτινὰ μέσα μου τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιο, ὥστε νὰ δώσει σὲ μένα νὰ ὁμοιωθῶ μαζί Σου, τὸν μόνο Κύριό μου, ὅπως ὁμοιώθηκαν μαζί Σου ὅλοι οἱ ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἅγιοί Σου.

»Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κατὰ τὴν ἀμετάθετη ἐπαγγελία Σου, ἔλα μαζί με τὸν Πατέρα καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο καὶ σκήνωσε μέσα μου».

Πηγή: agiazoni.gr